

26.17x30.12	1/3	1 עמוד	הארץ - גלריה	05/01/2021	75747913-3
סמ"נר הקיבוצי - 140880					

"נמאס להגיד שצריכים לשנות את המערכת. פשוט עשיתי את זה"

עם 240 אלף מנויים ו-40 מיליון צפיות ביוטיוב מאחוריו, ייסד באחרונה **נעם אמיר** אקדמיה מקוונת ללימודי היסטוריה. מחדר השינה שלו, על סף גיוס לצה"ל, הוא מספר בלהט על כרישים פרהיסטוריים ועל קליאופטרה, ומסמן יעד שאפתני: להצליח איפה שבתו הספר נכשלים. אז מה אם הוא קיבל 67 בבגרות?

גיל ריבה

צילום: תומר אפלבאום

מ יהו חייב להגיד פה את האמת. יש משהו מאוד מעצבן וממש כפוי טובה בילדים חכמים וידענים מדי. הם לעד יגרמו לך להרגיש זקן, סניילי – ובעיקר טיפש. הם תמיד מדברים מהר וחושבים עוד יותר מהה. אתם יודעים מה, למה לדבר בהכללות אם אפשר להיות ספציפי. קבלו את נעם אמיר (יליד אוקטובר 2002, כלומר אתמול בערך), או בשמו הרשתי הידוע (ודאי לילדי-כס): "בלו-דרופ". המותג הווב-סל"בי הזה חי בין אינסטגרם ליוטיוב, והמומחיות שלו היא להעביר מידע לימודי לצופיו בגישה מאוד בלתי

26.76x33.25	2/3	2	עמוד	הארץ - גלריה	05/01/2021	75747915-5
טמ"נר הקיבוצי - 140880						

למעלה: נעם אמיר וגיל ריבה ב"שאלון מהיר", ואחד מסרטוני הכריזים של אמיר

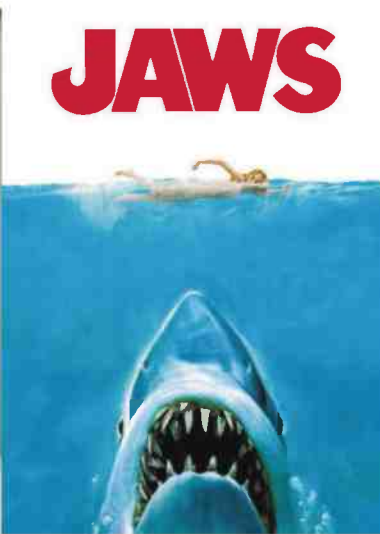
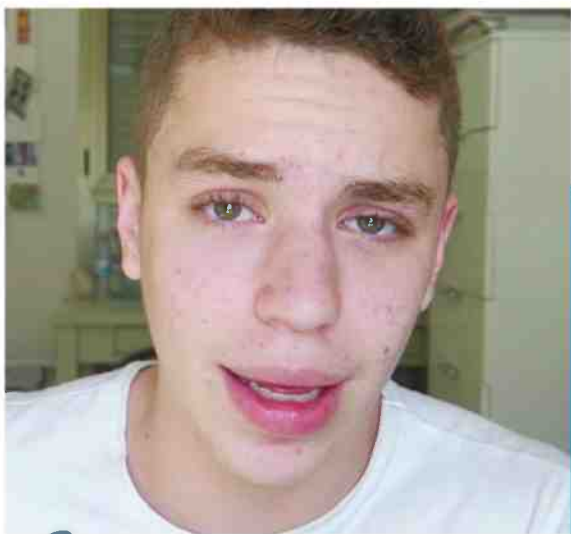
למטה: אמיר והמחשב, אז והיום. התחיל כגימור, צילומים: תומר אפלבאום, ערוץ היוטיוב BlueDropPlus

לפני שנהפך למורה הצעיר בעולם להיסטוריה, נהג להעלות ולוגים "כמו משוגע": שלושה בשבוע, שלוש דקות לסרטון. כיום הוא מסתפק באחד בשבוע, שאורך עד 18 דקות. בכיתה ט', כשהיה בן 15, קפץ מספר עוקביו ל-80 אלף שנהפכו די מהר ל-160 אלף בעמוד הראשי שהוא מתחזק. וק. "יש לי לפחות 20 סרטונים של 200 ו-300 אלף צפיות. סר-טון שעשיתי למשל על 'שקע מריאנה', הנקודה הכי נמוכה באוקיינוס, ועל החיים הפ-רהיסטוריים במעמקים, הביא 370 אלף צפיות".

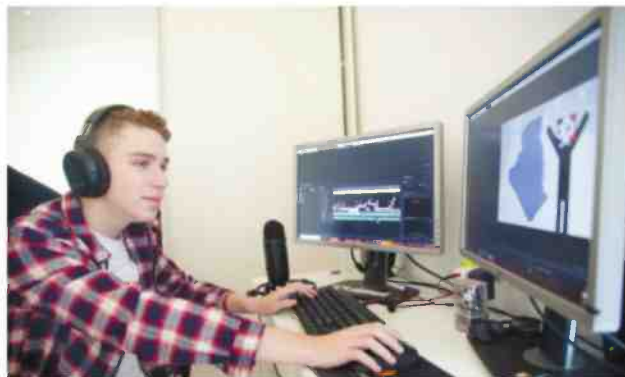
למרבחה ההפתעה, אמיר עצמו לא היה תלמיד משקיען עם ציונים מעוררי קנאה. למעשה, הבגרות שלו בהיסטוריה זכתה לציון הכי נמוך בתעודת הבגרות שלו (67). הכיזד? הוא מייחס זאת ל"שיטת הלימוד הטרחנית והקלוקלת שמאפיינת את הלי-מודים במערכת החינוך". את שנותיו כתלמיד עשה בבית הספר הדמוקרטי ומאוחר יותר בתיכון אנקורי. "פתחתי את האקדמיה קר כי רציתי ליצור אלטרנטיבה קר מוניקיטיבית. אני משדר אותה מחזרי הקטן על רקע מיטת המ-תבגר ומדף אוסף בובות הפופים. אני מדבר בסרטונים בצורה מע-ניינת, אותנטית, בגובה העיניים של צופי בכל הגילים".

העבודה ברשת לימדה אותו המון. "מצד שני", הוא מודה, "זה דרש ממני להקריב המון בגיל מאוד מאוד צעיר. לילות לבנים של עריכה, שנים של לשבת בח-דר לבד ולערוך ולעבוד בזמן שח-ברים שלי מבלים ונהנים. יש המון לחץ ותמיד תחושה שאתה חייב לעשות עוד ועוד. אולי הייתי יותר מאושר ורגוע אם הייתי עובד בעבודה רגילה, או סתם יושב גמור מול הטלוויזיה כמו כל ילד נורמלי בן 18. אני חושב שחברתי אני צריך לבנות את עצמי מחדש, כי נכנסתי לאיזון מין בועה, וגם לפני הצבא אתה לא מוצא את עצמך, אין מסגרת שבה אתה קם ורואה אנ-שים. להיות בן 18 נטול מסגרת ומשמעת – תמיד יש לי רגשות אשם כי אני במרוץ לחוץ נגד האלגוריתם. חייבים כל הזמן לע-שות סרטונים, גם מבחינת יוטיוב וגם מבחינת הקהל, זה קושי מנטלי".

גם אביו יובל, שנכנס לרגע לחדר למורת רוחו של הילד, שמעדיף לספר הכל בעצמו, מא-שר: "נעם עובד בסביבה ובמער-כת מאוד מלחיצה וזה משפיע עליו. יש לזה מחיר". נעם מוסיף: "פעם הייתי עוקב אחרי המספ-רים עד שהתחלתי לאבד את הק-שר למציאות". ועדיין, הלחץ והציפיות הגבוהות מדי שלו

"יש המון לחץ ותמיד תחושה שאתה חייב לעשות עוד ועוד. אולי הייתי יותר מאושר לשבת גמור מול הטלוויזיה כמו כל בן 18 נורמלי. חברתי אני מחדש, נכנסתי לבועה"

האב יובל, המנהל את המיזם, מקריא תגובות: "אני עולה לכיתה ח' ולמדתי מהסרטון שלך יותר ממה שלמדתי על האימפריה הרומית כל השנה". או: "האתר שלך ממש מציל לי את החיים"

סיפורים שקרו בו. הסרטונים האלה מפעילים את הסקרנות של הצופים – הסדרה על כריש המגלודון למשל הביאה כמיליון צפיות". הפיצוי הוויראלי התחיל כשפירסם ביוטיוב את הסרטון על "הכלב הכי יקר בעולם" (330 אלף צפיות). הסרטון היחיד הכי נצפה שלו, שגרף 600 אלף צפיות, הוא דווקא צחוקים על סרטון מתיחה של מורגן, יוטיובר עולמי אחר הש-ני הכי נצפה הוא על שוד הבנק הכי חכם בהיסטוריה.

התחקיר המדויק עשה באמצעות כמה מקורות ברשת – מעולם לא הסתמך על מקור אחד. כיום הוא גם חוקר קונספיר-ציות ומברר עם הצופים את האמת שבהן – למשל משולש ברמודה, ביגפוט והאמונה בערפ-דים – וכן בוחן פרטי טריוויה מדליקים כדוגמת שורשיה המפ-תיעים של המלכה קליאופטרה, טקסי התבגרות הוויים מרחבי העולם והדוכה שנכנסה לכלא. המידע שהוא משדר מרתק, וכר-לל גם מחקרים שלו במעמקי האוקיינוס, "יצורים נסתרים,

מקום כל כך לא יציב", הוא חוזר ואומר. "אפילו יוטיוברים שהיו כוכבים ב-2015 נעלמים, אתה הופך ל-nobody וזה ממש מל-חיץ. האלגוריתם משתנה ואתה תמיד בהרגשה שאם תיעלם לחר-דש – זה ייגמר. החלום שלי הוא להשפיע, שישמעו את הקול שלי. ממש מפחיד להיות נואא באדי". קווים לדמותו של המשפיען: הוא אוהב רק גלידה וניל ואוכל רק שניצל, תמיד חם לו ובשיא החורף הוא עם מזגן + מאורר, ו"ארתור" היא הסדרה שעיצבה את ילדותו. הוא בחיים לא יעשה בנג'י או רכבת הרים. "לקחתי מאמא את הפלפלות ומאבא את השקילות וההיגיון הלוגי".

בוא נדבר על אהבה? "אבל עוד לא היתה לי". גם לא אהבת ילדות או משהו? "לא. תכתוב שאהבת הילדות שלי זה לגו, ציור ומשחקי מחשב".

מולטי-טאלנט

בסגר הראשון עלה הילד בסיוע אביו על שיטה לתקוע יתד בערוץ פרטי אורגינלי שהשניים יצרו: זהו אתר בלתי תלוי שנקרא blue-drop-academy.com, ובו פתח אמיר אקדמיה מקוונת ליל-דים בכיתה ו' עד ט' ללימוד המ-קצוע הבית-ספרי המרדים – היסטוריה. הוא עושה את זה באופן לא חפזני או דידקטי מדי, באמצעות סרטונים קצביים שכי-תובים בשנינות, מדוברתים כפוי-זות ומלווים בקליפים הוסי-מייד שהוא מייצר באופן מקצועי. הילד שולט בתוכנות העריכה "פרי-מייר" ו"אפטר אפקט", ובמונחים טלוויזיוניים הוא מולטי-טאלנט – גם כותב, גם מביים, גם מגיש ומפיק וגם עורך ומתחקר. בדף הבית של האתר החדש הוא כתב: "יושבים משועממים בשיעורי היסטוריה? לא מבינים למה החומר כזה מסובך, מבלבל ורציני? הגיע הזמן ללמוד אחרת! בצורה קלילה, מצחיקה ופשוטה להבנה. הגיע הזמן להסתכל על ההיסטוריה מנקודת מבט חדשה".

את כל המהלך והמיזם החד-שני הזה – יש רק אקדמיה אחת כזו כרגע ברשת – הוא עושה בליווי צוות שכולל את ההיסטו-ריונים פרופ' אייל נווה וד"ר נמ-רוד טל מהמכון הישראלי לחינוך היסטורי בסמינר הקיבוצים, שבין מטרותיו הנגשת הידע ההיסטורי לציבור הרחב ולתל-מידים (נווה הוא גם פרופסור להיסטוריה באוניברסיטת תל אביב ועוסק בהיסטוריה של ארה"ב, של ישראל ובחינוך היס-טורי, וטל הוא היסטוריון של ארה"ב ועוסק גם הוא בחינוך היסטורי). אמיר: "הם שולחים לי דראפט ראשון, אני כותב על זה תסריט, שולח לאישורם שלא יהיו טעויות, מצלם, עורך ומעלה לאקדמיה. תבין, הכל כאן חייב להיות מדויק". מינוי חודשי לאקדמיה שלו עם אפשרות ביטול עולה 15 שק-לים. מינוי לשנה שלמה במחיר

המשך מעמ' 1

אמצעית. "יצרן תוכן ברשת, בנר-שא העשרת ידע כללי", כהגדרתו. נעם אמיר מודה בפה מלא: "אני מעצב, אני יודע. אני גם יודע שאני חנון, ושאני זקן באישיות שלי. אני מצפה מעצמי לדברים של מבוגר, אני מרגיש שתכף נגמרים לי החיים". הילד מודע לכישוריו, כישורונותיו, הידע שלו ויכולתו לספוג מידע ולהעביר אותו בשיא מגניבותו הלאה. שזה הופך את הסיפור שלו למעצבן יותר.

הוא אח להילה (13), ואביו יובל (55) הוא יום היי-טק עם ני-סיון בניהול מוצר וסטארטאפים, שכיום עוסק בעיקר בניהול חב-רת הסטארטאפ "בית הספר של בלו-דרופ בע"מ", שהקים עם בנו. "אני עושה את זה כדי לפתח את האקדמיה של בלו-דרופ ונהנה מכל רגע", אומר האב. האם היא חווי (חווי) לוי, אישה נאה בת 54 שמאחוריה שנים רבות בניהול משאבי אנוש בחברות היי-טק ובעשור האחרון עוסקת באימון אישי בתחום התעסוקתי. המשפחה המושלמת גרה בש-כירות בבית המושלם ומצופה הפרטקט באזור השרון (הם נמנעים מפרוסום הכתובת המדויקת בשל המעריצים האובססיביים). "יש לנו גם שלושה חתולי רחוב שלא זזים מהבית וקוראים להם גוצי, לואי ויטון ושאלנ", מעדכן נעם אמיר, "יש לנו חתולה ביתית שהיא ליגה בשם לוסי, ושני הכל-בים מסק וקרמבו (שהלך לעולמו בתחילת השבוע; ג"ר)".

הסיפור של אמיר עם יוטיוב התחיל כשהיה בכיתה ח'. "יוטיוב בדיוק המריא לפני חמש שנים, והיה בתקופת הוהר שלו". כיום, טוען אמיר, "יוטיוב קצת מתקרב לפאסה, והרשת הלוהטת והבלתי ניתנת לערעור בעידן הנוכחי היא טיקטוק, שלא רואה אף אחד ממטרי". את מעמדו כידוען רשת (ווב-סלב) מתחזק אמיר בשני ערוצי היוטיוב שלו, האישי והמ-קצועי, שכוללים יחד 240 אלף מנויים (מתוכם 160 אלף במקצו-ע) ולהם 40 מיליון צפיות. יש לו גם עמוד אינסטגרם מוערי (כ-20 אלף עוקבים) שאותו הוא לא מתחזק, ובשנה האחרונה הוא חי-פש פלטפורמה עצמאית ובעלת ערך מוסף שבה יוכל לשדר את תכניו הבלעדיים ללא תלות ביוטיוב – בלי פרסומות שהוא לא אוהב לעשות. בשבוע שעבר עשה קמפיין ליוטבתה, "אבל זה הקמפיין היחיד שעשיתי בשנה האחרונה ואני ממש לא בעניין". עולם התוכן שכן מדבר אליו הוא פרטי טריוויה, סרטוני היס-טוריה, מדע ואקטואליה, והסי-פורים שמאחוריהם. "יוטיוב זה

4.67x32.98	3/3	עמוד 3	הארץ - גלריה	05/01/2021	75747914-4
סמינר הקיבוצי - 140880					

מעצמו לא מונעות ממנו להבטיח כי "בעוד שנה, שנה וחצי, האקדמיה תהיה מאסט, מעין גוגל של היסטוריה בסרטונים שמדברים בשפה מעניינת ובגובה העיניים".

בצבא מתכוון אמיר להמשיך לעסוק בתחום. אם הכל ילך כמתוכנן, הוא ישרת כרכז רשת חברתית בדובר צה"ל (כן, יש גיב כזה). התגובות למיזם האקדמיה שלו מצד התלמידים הן חמות, והאבא יובל שומר אותן בגאווה. יובל: "שמע את זה, אני עולה לכיתה ח' ולמדתי מהסרטון שלך יותר ממה שלמדתי על האימפריה הרומית כל השנה". או: "אני ילד שמתקשה בהרבה

**את המיזם מלווים
ההיסטוריונים פרופ'
אייל נווה וד"ר נמרוד
טל. "הם שולחים לי
דראפט ראשון, אני
כותב תסריט, שולח
לאישורם, מצלם, עורך
ומעלה. תבין, הכל
חייב להיות מדויק"**

מקצועות והאתר שלך ממש מציל לי את החיים. רציתי להגיד תודה רבה. והנה תגובה של הורה שכתב לי: 'בימינו העובדה שילד בן 10 בא אלי ומבקש לקנות מנוי לאקדמיה בהיסטוריה זה כמעט מדע בדיוני, ומדובר בילד רגיל, לא בחובב היסטוריה מושבע'. זו גאווה מאוד גדולה עבורי".

ככה ארצה למות

אחרי ארבע שעות של שיחה ואירוח מחלקה ראשונה על ידי האם חווי, שיחקנו וצילמנו את המשחק האלמותי "השאלון המהיר לגעם אמיר", שבו אני קבעתי את החוקים האיומים: "יש לך רק 10 שניות לענות על כל שאלה, עם איסור מוחלט לדלג על שאלות או להגיד נקסט". למי דתי בין השאר שאם היתה לו אפשרות לבחור איך למות, זה היה קורה "על ידי גורילה". את הסרטון המלא והמפתיע תוכלו לראות ברשת: אצלי, אצלו ובאתר "הארץ" כמובן.

לסיום, אתה יכול לתת לי כמה טיפים איך הופכים להיות נעים אמיר?

"זה נשמע קיטשי, אבל לדבר בגובה העיניים, אותנטיות. נגיד אם יש לי חציקון נוראי באף, אני צוחק איתם על זה. גם כריזמה מאוד חשובה, וגם התשוקה וההתלהבות. חשוב לי מאוד להדגיש שהסיבה לזה שאני קם בבוקר, המוטיבציה שלי, באה מתוך זה שהיה לי קשה בבית הספר. לימדו אותנו לחרוש וללמוד בעל פה היסטוריה ולכוונת לנו המידע יצא מהמוח בשנייה שהמבחן נגמר. אז מה עשינו פה? "זאת הסיבה שהאקדמיה מציינת ליחה. נמאס להגיד שצריכים לשנות את המערכת, החלטתי פשוט לעשות את זה".